

Święty Wojciech

PISMO PARAFIALNE

Nr 7(146) • POZNAŃ • Lipiec – Sierpień 2018 r.

Fot. Andrzej Karczmarczyk

Celebrowanie uroczystości Bożego Ciała na Wzgórzu św. Wojciecha rozpoczęło się nieszpornymi w sanktuarium św. Józefa. Czwartkowa procesja parafialna przeszła ulicami: Działową i Solną, wzdłuż pl. Wielkopolskiego, ulicą Janiny Lewandowskiej, Alejami Marcinkowskiego, ulicami: Wolnica i św. Wojciech do naszego kościoła parafialnego. Po drodze kapłani, niosący w monstrancji Pana Jezusa, i wierni zatrzymywali się przy czterech ołtarzach, by wysłuchać Ewangelii. Przy czwartym ołtarzu naukę wygłosił o. dr Rafał Sergiusz Niziński OCD.

Procesja zakończyła się uroczystym błogosławieństwem. Następnie w kościele św. Wojciecha została odprawiona Eucharystia.

Obszerna dokumentacja fotograficzna znajduje się na stronie internetowej parafii!

Andrzej Karczmarczyk

Droga Neokatechumenalna

W maju br. w Rzymie miało miejsce wielkie dziękczynienie za 50 lat Drogi Neokatechumenalnej. Na spotkanie z papieżem przybyło z tej okazji ok. 150 tys. członków tej wspólnoty ze 134 krajów świata. Wśród nich także 8 tys. Polaków.

Co to jest Droga Neokatechumenalna?

Naturę Drogi zdefiniował św. Jan Paweł II w słynnym liście „Ogniquilvolta” z 30.08.1990 r.: „Uznaję Drogę Neokatechumenalną za *itinerarium* formacji katolickiej, ważnej dla społeczeństwa i czasów dzisiejszych”. Pozostaje ona w służbie biskupowi jako sposób diecezjalnej realizacji wtajemniczenia chrześcijańskiego i stałego wychowania w wierze, wg wskazań Soboru Watykańskiego II i Magisterium Kościoła.

Droga ma pomagać ludziom w odkrywaniu istoty chrztu i przeżywaniu wtajemniczenia chrześcijańskiego, którego w zlaicyzowanym świecie chrześcijanie często nie mają okazji

doświadczyć. Wychodzi naprzeciw konieczności istnienia chrześcijańskiej formacji dorosłych w społeczeństwie coraz bardziej zdechrystianizowanym. Już Sobór Watykański II wyraził życzenie, by przywrócić wielostopniowy katechumenat dorosłych. W „Obrzędach chrześcijańskiego wtajemniczenia dorosłych” przewidziano również możliwość dostosowania katechumenatu do osób już ochrzczonych, ale niedostatecznie uformowanych. Odpowiedzią na to jest neokatechumenat - katechumenat pochrzcielny dla tych, którzy oddalili się od Kościoła, którzy nie byli wystarczająco ewangelizowani, dla tych, którzy pragną pogłębić swoją wiarę i dojrzałe ją rozwijać, którzy należeli do wyznań chrześcijańskich niebędących w pełnej jedności z Kościołem katolickim

Przeżywany jest w parafii, w małych wspólnotach. To tu stopniowo dokonuje się odkrywanie na nowo bogactw własnego chrztu. Uczestnicy Drogi celebrować raz w tygodniu liturgię słowa oraz w sobotnie popołudnie Eucharystię i raz w miesiącu uczestniczą w konwencji. W ten sposób Droga opiera się na

Na czas wakacji i urlopów życzymy Drogim Parafianom wszelkich łask Bożych; niech dobry Bóg pozwoli odpocząć od trudu dnia codziennego, zaczerpnąć oddechu, zachwyć się pięknem stworzonego świata. Bądź z nami, Panie, na górskich szlakach, podczas nadmorskich wędrówek, w domowym zaciszu i zakamarkach zabytkowych miast, w spiekocie dnia i w czasie ulewy, o świcie i zmierzchu. „Ty bowiem stworzyłeś moje wnętrze (...) i duszę moją znasz do głębi” (Ps 139,13.14b). Dobrego odpoczynku i dobrych powrotów...

Redakcja gazetki parafialnej „Święty Wojciech”

Papieskie intencje modlitewne na 2018 r.

Ojciec święty Franciszek pragnie zwrócić uwagę wiernych na konkretne problemy społeczne. Warto o tym pamiętać w naszych codziennych rozmowach z Bogiem. W każdym miesiącu modlimy się albo w intencji ewangelizacyjnej, albo powszechnej.

Intencja ewangelizacyjna powierzona przez papieża Apostolatowi Modlitwy na lipiec 2018 roku:

aby kapłani, którzy w trudzie i samotności żyją pracą duszpasterską, czuli się wspomagani i pokrzepiani przez przyjaźń z Panem i braćmi.

Intencja powszechna powierzona przez papieża Apostolatowi Modlitwy na sierpień 2018 roku:

aby globalne decyzje ekonomiczne i polityczne chroniły rodziny jako skarb ludzkości.

trójnogu: słowo, liturgia, wspólnota. A przedmioty mające trzy podparcia o równej w miarę długości się nie przewracają.

„(...) spodobało się Bogu zbawić wierzących przez głupstwo przepowiadania [kerygmatu]” 1 Kor 1,21. Co roku w parafiach, gdzie obecna jest Droga albo tam, gdzie o nią proszą, wspólnota, w skład której wchodzi proboszcz lub inny prezbiter i katechiści świeccy, proponuje katechezy dla dorosłych (trwające dwa miesiące), skierowane zarówno do tych, którzy uczestniczą w życiu parafii, jak i do oddalonych od Kościoła.

Bracia wspomagają także duszpasterstwo parafialne, oddając się do dyspozycji proboszcza i wykonując wskazane przez niego zadania, np. nauczanie katechizmu, przygotowanie do chrztu, Pierwszej Komunii Świętej, bierzmowania, przygotowanie rodziców i chrzestnych, przygotowanie do sakramentu małżeństwa itd. W niektórych parafiach raz w miesiącu (w niedzielę po południu) proboszcz lub inny prezbiter razem z dwoma małżeństwami proponuje wszystkim młodym z parafii skrutację Pisma Świętego, zakończoną uroczystymi nieszporem i adoracją eucharystyczną. W czasie Adwentu i Wielkiego Postu w parafiach, przy których działają wspólnoty na etapie *Ojciec nasz*, można uczestniczyć w jutrzni z czytaniem z godziny czytań.

Wszystkie wspólnoty są zapraszane do głoszenia kerygmatu – Dobrej Nowiny o miłości Boga w Jezusie Chrystusie, umarłym i zmartwychwstałym – na ulicach, w szpitalach, hospicjach itd. w niedzielne popołudnia okresu wielkanocnego. Moja wspólnota w tym roku głosiła słowo Boże na Starym Rynku, w latach poprzednich przy Alejach Marcinkowskiego, na pl. Wolności, w Wągrowcu czy Lesznie.

Obecnie Droga dotarła do 120 krajów świata, gdzie w 9000 diecezji istnieje ok. 40000 wspólnot. Ponieważ wśród członków wspólnot liczną grupę stanowią rodziny wielodzietne, a dzieci również korzystają z formacji rodziców, można stwierdzić, że w formację Drogi Neokatechumenalnej na świecie jest zaangażowanych ponad milion osób.

Pierwsze zatwierdzenie (*ad experimentum*) Statutów Drogi Neokatechumenalnej miało miejsce w uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła 29 czerwca 2002 roku w Watykanie, a ostateczny kształt nadał im w roku 2008 papież Benedykt XVI.

Owocami drogi są: powołania do prezbiteratu i życia zakonnego, rodziny na misjach, misje *ad gentes* oraz katechiści wędrowni. Droga rozpoczęła też, w odpowiedzi na prośbę biskupów, nową inicjatywę misyjną, tzw. *missio ad gentes*. W styczniu 2006 r. Benedykt XVI posłał – w ramach *missio ad gentes* – 7 pierwszych wspólnot do pięciu miast: Chemnitz (Niemcy), Amsterdamu, Tulonu, Awinionu, Montpellier. Jest to nowa obecność Kościoła w środowiskach zdechrystianizowanych czy wręcz pogańskich. Nowość polega na tym, że misja ta nie wyrusza ze świątyni (w sensie budowli), ale ze wspólnoty chrześcijańskiej. Taką wspólnotę tworzy kapłan z seminarzystą, 3-4 rodziny wielodzietne i kilka kobiet – razem ok. 30-40 osób. Wspólnota *missio ad gentes* ma pobudzać do wiary poprzez świadectwo miłości i jedności. Benedykt XVI rozesłał już kilkadziesiąt wspólnot *missio ad gentes*, m.in. do

Wiednia, Kolonii, Nowego Jorku, Budapesztu, Sztokholmu, Ameryki Łacińskiej, Australii, Indii, a papież Franciszek – następane.

Bliskim sercu każdego brata i siostry jest ikona Matki Bożej z Dzieciątkiem (logo Drogi), namalowana przez Francisco (Kiko)

José Eduardo Argüello Wirtza, wraz ze słowami jakie skierowała do niego Maryja podczas objawień pod koniec lat pięćdziesiątych: „Trzeba tworzyć wspólnoty chrześcijańskie takie jak Święta Rodzina z Nazaretu, które żyłyby w pokorze, prostocie i uwielbieniu i w których drugi jest Chrystusem” (zdjęcie powyżej). Realizacja tej prośby Maryi miała miejsce kilka lat później w barakach Palomeras Altas.

Inicjatorzy Drogi Neokatechumenalnej

Inicjatorami Drogi Neokatechumenalnej są: Francisco (Kiko) José Eduardo Argüello Wirtz (ur. 9.01.1939 r. w León, Hiszpania) i Carmen Hernández (zm. 19.07. 2016 r.; w jej miejsce wybrano

2.02.2018 r. Marię Asension Romero). Obecnie wspólnotę prowadzą: Francisco (Kiko) José Eduardo Argüello Wirtz, Maria Asension Romero i ks. Mario Pezzi. Kiko Argüello Wirtz studiował malarstwo w Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Madrycie. W roku 1959 otrzymał Nagrodę Narodową za zasługi dla sztuki, w roku 2009 – doktorat *honoris causa* Papieskiego Instytutu św. Jana Pawła II dla Studiów nad Małżeństwem i Rodziną Rzymie, a w 2013 – doktorat *honoris causa* KUL. Kiko Argüello namalował wiele obrazów o tematyce religijnej w różnych miejscach i dla różnych kościołów. Jest on również psalmistą komponującym pieśni dla Drogi Neokatechumenalnej oraz kompozytorem symfonii. W Rzymie namalował freski w krypcie kościoła pw. Męczenników Kanadyjskich, w kościele pw. św. Franciszki Cabrini oraz w kościele i krypcie kościoła św. Alojzego Gonzagi. W Porto San Giorgio – głównym ośrodku Drogi Neokatechumenalnej zaprojektował Międzynarodowe Centrum Nowej Ewangelizacji. Jest także twórcą projektów wielu seminariów Redemptoris Mater. Latem 2010 wykonał cykl 15 ikon (każda o rozmiarach 3 x 3 m), przedstawiających życie, mękę, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa (tzw. korona misteryjna) w kościele seminarium Redemptoris Mater w Warszawie. W Izraelu jest współarchitektem głównego budynku Domus Galilaeae oraz twórcą tamtejszej ikony przedstawiającej sąd ostateczny.

W wyniku głębokiego kryzysu egzystencjalnego na początku lat 60. XX w. dokonało się w nim nawrócenie, które dało impuls do działania; Kiko Argüello Wirtz zapragnął poświęcić swoje życie Jezusowi i Kościołowi. Uważając, że potrzeba ewangelizować wśród cierpiących ludzi, na wzór Karola de Foucauld, porzucił swoje dotychczasowe życie, przenosząc się w 1964 r. do slumsów Madrytu, do zamieszkiwanej przez cyganów dzielnicy Palomas Altas. Zabrał ze sobą jedynie Pismo Święte i gitarę.

Tam poznał Carmen Hernández, absolwentkę chemii i teologii, która pragnęła zostać misjonarką. Dzięki księdzu Farnésowi Scherer zostali zapoznani z odnową liturgiczną II Soboru Watykańskiego. Cyganie, wśród których żył Kiko – poruszeni jego postawą chrześcijańską – przychodzili do niego, pragnąc nawrócenia. Uformowała się wówczas mała wspólnota chrześcijańska, działająca w duchu odnowy liturgicznej. Ówczesny biskup Madrytu, Casimiro Morcillo, zainteresował się wspomnianą wspólnotą, zaprosił Kiko i Carmen do poprowadzenia katechez w jednej z madryckich parafii. W ten sposób narodziła się kolejna tego typu wspólnota – już poza slumsami. Następne powstawały one w innych parafiach Madrytu, dając załazek temu, co obecnie nazywa się Drogą Neokatechumenalną.

Pierwsza wspólnota neokatechumenalna w Rzymie (parafia Męczenników Kanadyjskich) powstała w roku 1968 i dlatego 5 maja br. – wspólnie z ojcem świętym Franciszkiem – mogliśmy świętować na terenie Uniwersytetu Tor Vergata 50. rocznicę tego wydarzenia. Było to również okazją do rozesłania przez papieża ponad 30 rodzin na misje.

Święty Jan Paweł II w licznych spotkaniach ze wspólnotami neokatechumenalnymi zawsze podkreślał, że to, co czynił dla wiary katechumenat w Kościele pierwotnym, to czynią dziś wspólnoty neokatechumenalne.

Droga Neokatechumenalna w Polsce

Pierwsza wspólnota w Polsce powstała w Lublinie w 1975 r. Za zgodą i z błogosławieństwem ówczesnego pasterza diecezji lubelskiej, bpa Bolesława Pylaka. Przyjął on katechistów przybyłych z Rzymu: Stefano Gennarinię, który do dziś jest odpowiedzialnym za Drogę w Polsce, o. Alfreda Cholewińskiego SJ (zm. w 1988 r., napisał „ABC chrześcijaństwa” – książkę, którą polecam!) i Giulianę, katechistkę odpowiedzialną dzisiaj za Drogę w Korei. Katechezy rozpoczęły się w Wielkim Poście w kościele oo. Jezuitów przy ul. Królewskiej. Powstały wówczas dwie równoległe wspólnoty. Wkrótce o. Alfred Cholewiński wraz ze Stefano zainicjował głoszenie w Łodzi za zgodą tamtejszego ordynariusza, bpa Józefa Rozwadowskiego. W 1976 r. o. Alfred Cholewiński z katechistami lubelskimi rozpoczął nauki w Krakowie (zgodę

uzyskali od kard. Karola Wojtyły), a w 1977 r. – za pozwoleniem kard. Stefana Wyszyńskiego, prymasa Polski – zainicjowano głoszenie katechez w Warszawie. W tym samym roku katechiści z Lublina utworzyli wspólnotę Drogi w Pile, Poznaniu, Gdańsku, Sokołowie, a także w Czechosłowacji, na Litwie, Ukrainie i w Gruzji.

Obecna grupa odpowiedzialnych za Drogę w Polsce to: dr Stefano Gennarini, Silvana Venditti oraz ks. Livio Orsinger.

Droga Neokatechumenalna w Poznaniu

W Poznaniu pierwsze katechezy głoszone w parafii św. Jana Kantego, kiedy proboszczem był s. Boży ks. Aleksander Woźny. Następnie (jednym z katechistów był obecny ordynariusz legnicki, bp Zbigniew Kiernikowski) wspólnoty powstały w kościołach św. Krzyża i św. Wojciecha (1986 r.).

Poza naszą, wspólnoty działają w następujących parafiach: Najświętszego Zbawiciela przy ul. Fredry, św. Jana Kantego przy ul. Grunwaldzkiej, św. Krzyża na Górczynie, św. Rocha przy ul. Kórnickiej, Świętej Trójcy na Dębcu, Matki Bożej Bogarodzicy na Żegrzu, Chrystusa Króla – Oblaci przy ul. Ostatniej na Górczynie, oo. Jezuitów na Szewskiej, św. Łukasza na Żegrzu, poznańskiej farze.

Droga Neokatechumenalna w parafii pw. św. Wojciecha

Obecnie w naszej parafii istnieje 8 wspólnot na różnych etapach, począwszy od najstarszej, która w 2007 ukończyła formację, aż do wspólnoty najmłodszej, będącej na etapie prekatechumenatu. Wszystkie spotykają się raz w tygodniu na liturgii słowa oraz celebrują w sobotnie popołudnie Eucharystię. W szczytowym okresie przy naszej parafii działało 10 wspólnot, ale dwie z nich – na prośbę proboszczów miejsca – zostały przeniesione do innych parafii. Każda wspólnota posiada swojego odpowiedzialnego, który w porozumieniu z katechistami regionalnymi (Henryk i Barbara Rohde) kieruje na bieżąco działaniami wspólnoty.

Ze wspólnot, które działają w naszej parafii prezbiterami lub diakonami w seminariach Redemptoris Mater zostali ustanowieni: Piotr Kaczmarowski (w Warszawie), Jan Lorenz (w Warszawie), Paweł Knysz (w Mursji, Hiszpania), Paweł Sass (w Toronto, Kanada), Piotr Sass (w Luksemburgu), Bartłomiej Palczewski (w Waszyngtonie, Stany Zjednoczone), Marcin Śpikowski (w Rzymie), Tymoteusz Książkiewicz, diakon (od maja br. w Dallas, Stany Zjednoczone), Mateusz Kasprzak, diakon (od czerwca br. w Limie, Peru), Tomasz Mańczak, kleryk (w Quebec, Kanada), Stanisław Książkiewicz, kleryk (w Dundalk, Irlandia).

Na misje ze wspólnot świętowojciechowych wyjechały następujące rodziny: Stanisława i Andrzej Swat (do Neapolu, w latach 2008 – 2013), Anna i Jakub Błaszczycy (do Perth, Australia, w latach 2013 – 2017), Maria i Jakub Śpikowscy (do Nowosybirsk, Rosja, w latach 2015 – 2017), Aneta i Stefan Balawender (są w Wienerneustadt, Austria, od 2006 roku).

Piszący te słowa rozpoczął Drogę w 1993 r. wraz z małżonką i chciałby przy tej okazji zaświadczyć, że nic lepszego w życiu mu się nie przytrafiło. To na Drodze objawił się nam Jezus Chrystus, Pan naszej historii (kiedyś o tym wydarzeniu napiszę). To jest to miejsce, w którym zacząłem rozumieć pisma, w którym rozumiem naturę Kościoła, w którym zobaczyłem, że krzyż Chrystusa jest chwalebny, że chrześcijaństwo jest piękne i nie trzeba się go wstydzic, w którym doświadczyłem, że Pan Bóg uzdalnia do rzeczy wielkich, że prawdziwe są słowa św. Augustyna: „Jeżeli Pan Bóg jest na pierwszym miejscu, to wszystko jest na swoim miejscu”.

Jeżeli mnie, zwykłego szarego człowieka tak Pan Bóg obdarował, to wierzę, że dla Was, parafianie, przygotował rzeczy wspaniałe.

Dlatego w imieniu Drogi, tj. tej rzeczywistości Kościoła, która ma – jak mawia nasz pleban – tak ogromne „parcie ewangelizacyjne”, zapraszam wszystkich na katechezy, które zwykle odbywają się dwa razy w roku: w Wielkim Poście i Adwencie. Odwagi!

(oprac.) Tomasz Kowalski

Co ma Peru do Wojciecha?

A bardziej oficjalnie: co ma Republika Peru do Wzgórza św. Wojciecha? Gdyby zapytać naszych Szanownych Parafian, co sądzą o tym związku, to w większości żadnego powiązania chyba nie znajdą. Może ktoś słusznie zauważyłby, że starsi mieszkańcy Wzgórza potocznie określali ziemniaki – pyrami. Ich nazwę wywodzi się bowiem od nazwy tego południowoamerykańskiego państwa, skąd ziemniaki prawdopodobnie pochodzą...

Zapewniam, że istnieje jeszcze inny związek, powiedziałbym nawet – dyplomatyczny. Otóż u zbiegu ulic: Działowa i Święty Wojciech, w miejscu, gdzie obecnie stoi wybudowany pod koniec XX wieku dom mieszkalny, stała przed II wojną światową jednopiętrowa ozdobna kamienica (willa miejska), w której na piętrze mieścił się Honorowy Konsulat Republiki Peru.

Właścicielem budynku i, odgradzonego od ulicy solidnym murem, ogrodu był Wacław Wrześniewicz, z zawodu bankowiec. On też był Honorowym Konsulem Republiki Peru. Kamienica ta w czasie działań wojennych została poważnie uszkodzona i właściciel nie otrzymał już zgody na jej odbudowę. Poniższa pocztówka na pierwszym planie przedstawia ten właśnie budynek.

Na kolejnym zdjęciu widnieje willa z zatkniętą pomiędzy oknami budynku flagą Peru. Ponieważ jakość zdjęcia nie pozwala na rozpoznanie barw, obok flagi Peru w pełnej krasie...

Można zatem śmiało powiedzieć, że z pewnością Peru ma więcej do Wojciecha niż... piernik do wiatraka...

(oprac.) Tomasz Hoffmann

Kalendarium

- 3 VII św. Tomasza Apostoła, święto
- 11 VII św. Benedykta, opata, patrona Europy, święto
- 16 VII NMP z Góry Karmel, wspomnienie
- 23 VII św. Brygidy Szwedzkiej, zakonnicy, patronki Europy, święto
- 25 VII św. Jakuba Apostoła, święto
- 6 VIII Przemienienie Pańskie, święto
- 9 VIII św. Teresy Benedykty od Krzyża, dziewicy i męczennicy, patronki Europy, święto
- 10 VIII św. Wawrzyńca, diakona i męczennika, święto
- 15 VIII Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny, uroczystość
- 22 VIII Najświętszej Maryi Panny, Królowej, wspomnienie
- 24 VIII św. Bartłomieja Apostoła, święto
- 26 VIII NMP Częstochowskiej, uroczystość
- 29 VIII Męczeństwo św. Jana Chrzciciela, wspomnienie

Chrzty

Hanna Maria Obrębska
Helena Karsten

Odeszli do wieczności

Wanda Weronika Elżbieta Graczyk
Franciszka Irena Krajewska
Stanisława Zdrojewska
Włodzimierz Andrzej Lehmann

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie!

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze:

ks. Trojan Marchwiak – proboszcz parafii (tel. 793 842 860);
ks. Jerzy Stranz, rezydent; ks. Mieczysław Mikołajczak.

Porządek Mszy Świętych:

- w niedziele i święta – 8.00, 9.30, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej), 12.15, 18.00 i 20.15 (akademicka)
- w święta będące dniami pracy – 8.30 i 18.30
- w dni powszednie: 8.30 i 18.30.

Spowiedź św.:

- 15 min przed każdą Mszą Świętą i w sobotę od godz. 18.00
- w I czwartek miesiąca od godz. 17.00
- w I piątek miesiąca w godz. od 16.00 do 19.30.

Adoracja Najświętszego Sakramentu:

- w I czwartek miesiąca od 17.00 do 18.30, w pozostałe czwartki od 18.00 do 18.30; w soboty od 18.00 do 18.30.

Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Parafialny Zespół Caritas: I poniedziałek miesiąca, godz. 19.00.

Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.

Spotkania biblijne: II i IV środa miesiąca, godz. 19.00.

Spotkania AA: piątek, godz. 19.00.

Spotkania AI-Anon: środa, godz. 19.00.

Modlitwa o jedność chrześcijan: IV wtorek, godz. 20.00.

Parafialny Klub Seniora: godz. 11.30 - 14.00 terminy spotkań na cały 2018 r. podano na tablicy ogłoszeń.

Nowenna do św. o. Pio i Msza Święta w intencji o budowę Domu Ulgi w Cierpieniu: II Czwartek miesiąca godz. 18.30.

Nowenna do św. Antoniego: Wtorek, godz. 18.00.

Jubileusze małżeńskie: III sobota miesiąca o godz. 18.30.

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: termin zwiedzania należy uzgodnić w biurze parafialnym.

Biuro parafialne (tel. 61 851 9012, 793 842 860) czynne: w poniedziałki i piątki, godz. 16.30 - 17.30; we wtorki i czwartki, godz. 9.00 - 10.00 (z wyjątkiem I piątku miesiąca i świąt).

Konto parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.

Strona internetowa parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl.

E-mail parafii: swietywojciech@archpoznan.pl.

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 300 egz.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań.

Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Leszek Helak, Małgorzata Helak, Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Justyna Łopaczyk, ksiądz Trojan Marchwiak (proboszcz parafii i opiekun redakcji), Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej).

Druk: Drukarnia GRAFIKA, ul. Leszka 22, 61-062 Poznań, tel. 61 876 89 08.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiuścacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń.

Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku.

Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Pozwalamy sobie przypomnieć, że wysyłając określoną sumę na parafialne konto bankowe, można uzyskać podstawę do odliczenia od podatku za bieżący rok podatkowy. W tytule wpłaty lub przelewu niezbędny jest dopisek: „darowizna na cele kultu religijnego” lub „darowizna na cele statutowe Kościoła katolickiego” albo „darowizna na Kościół”.